

Lysholm Christensen (KRF):

Der er ganske rigtig, som Det Konservative Folkeparti påpeger, et problem med boligsekskabernes lejeværdifastsættelse. Det er jo ikke til at komme uden om; det viser de eksempler, vi er blevet præsenteret for, og den debat, der har været om det.

Men vi mener ikke, det er rimeligt at lave en umiddelbar parallel til ejerlejlighederne på dette område. Så enkel er sagen ikke. Og det er også vigtigt, at vi nu får sagen grundigt undersøgt, sådan at vi kan få fastlagt nogle regler, der kan gælde for hele landet. Det har i høj grad været en Århusdebat, dette her, og det skal ikke kun være en Århusløsning; det skal være noget, der kan gælde for hele landet.

Så vores holdning må være den, at nu afventer vi, hvad Boligministeriets udvalg finder ud af. Det skal komme med en redegørelse inden længe, og så må vi afvente et lovforslag på den baggrund. Og det skal ikke mangle på tilskyndelse til at handle hurtigt i denne sag. Som det også blev nævnt af den tidligere ordfører, er sagen faktisk i god gænge, og der er snor i den i Boligministeriet. Og jeg må bare sige, at vi tror ikke på, at den konservative løsningsmodel her er sagen. Vi afventer, hvad der kommer fra udvalget, og så tager vi det op igen.

Pernille Sams (KF):

Jeg vil sige tak for de mange meldinger, der er kommet. Der har også været pæne meldinger, og dem vil jeg selvfølgelig takke særskilt for.

Desværre må jeg vel sige, at hvis man skal konkludere, har der først og fremmest været en masse pæne ord og meget lidt politisk vilje til også at gøre noget her og nu.

Sagen er jo, at uanset hvordan man vender og drejer det, er det faktisk mennesker, det drejer sig om, dette her: Det er en hel masse unge mennesker, som sidder i nogle boliger, de ikke kan komme ud af, fordi de har oplevet nogle meget voldsomme huslejestigninger, og fordi der er en enorm usikkerhed om, hvordan fremtidens huslejeniveau vil være for disse boliger.

Det er en helt vilkårlig retsstilling, disse mennesker har. Der er faktisk slet ikke tale om nogen form for retssikkerhed overhovedet, og det er det, vi har ønsket at ændre på med dette beslutningsforslag, for at fremskynde regerin-

gens rapport, som vi har jo ventet på meget længe, og for at få i hvert fald et lille hjørne af det lukket af, så de mennesker, som har disse boliger, i hvert fald ved, hvilket fremtidigt huslejeniveau de har, for ellers kan de jo ikke komme af med deres boliger.

Regeringen kan ikke støtte forslaget. Skatteministeren begrundede det først og fremmest i nogle problemer med den offentlige vurdering, som følger andre regler end reglerne for ejerlejligheder. Det skulle derfor være en stor begunstiggelse! Jeg vil bare sige, at vi har ikke spor imod – og der ligger heller ikke nogen blokade for det i vores forslag – at man selvfølgelig også ligestiller for så vidt angår vurderingen. For det er ikke, fordi vi ønsker en specielt favorabel stilling her; det er, fordi – som vi siger i vores forslag – vi ønsker en ligestilling mellem disse boliger og almindelige ejerlejligheder.

Jeg kan ikke lade være med at spørge Socialdemokratiets ordfører, fru Anne-Marie Meldgaard, som også sagde en masse pæne ord, men som bare henviste til arbejdsgruppen, som arbejder med sagen: Hvad skal de stakels mennesker dog gøre i dag? Der er mange, som er i en helt akut situation, fordi de ikke kan sælge deres bolig. Hvad skal vi henvise disse mennesker til? Det kan da ikke være rigtigt, fordi det kun er nogle få hundrede mennesker, der er tale om, at man så siger, at de må sejle deres egen sø. Det er helt utilgiveligt, hvis Folketinget behandler folk på den måde, fordi vi har et lovgivningsmæssigt tomrum, som gør, at det i virkeligheden er ret tilfældigt, hvordan de bliver behandlet i de forskellige kommuner.

Jeg står her med et brev, jeg har fået fra en andelsforening i Århus, og som er dateret den 13. januar, og med formandens tilladelse vil jeg citere fra det for at beskrive et af de problemer, som mennesker i disse boliger hele tiden møder:

»Skattevæsenet har offentligt bekendtgjort, at andelsforeninger skal kontakte skattevæsenet for at få vurderet en ny skønnet lejeværdi til brug for fremtidige andelshavere. Dette skal ske i forbindelse med salg af andele.

Vi har derfor kontaktet skattevæsenet flere gange – uden at få et bud på lejeværdien.

Lige før jul bliver vi imidlertid ringet op af en sagsbehandler, der beklager, at de ikke har nået det endnu, men lover at se på det mellem jul og nytår.